

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC RIJEKA

1

18-04-2017

Obrazac 3.**REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU**PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

UR. BROJ

110-07/17-06/23
04-06-17-9**FINANCIJSKA AGENCIJA**

RC RIJEKA

1

18-04-2017

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA

UR. BROJ

Broj: S-DO-6/2017
Karlovac, 14. travnja 2017.
ŽMZ/IPP**FINANCIJSKA AGENCIJA**

OIB: 85821130368

RIJEKA, Frana Kurelca 8

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud u Rijeci

Poslovni broj spisa 14 St-1248/2016

**PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U
PREDSTEČAJNOM POSTUPKU****PODACI O VJEROVNIKU:**Ime i prezime/tvrtka ili naziv REPUBLIKA HRVATSKA, zastupan po županijskom državnom
odvjetništvu u KarlovcuOIB 52634238587Adresa/sjedište Zagreb**PODACI O DUŽNIKU:**Ime i prezime/tvrtka ili naziv BRKLJAČIĆ NEKRETNINE d.o.o.OIB 85683356342Adresa/sjedište Gospić, Zagrebačka 26**PODACI O TRAŽBINI:**Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak
oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Sudski postupak broj P-2239/2011 kod Trgovačkog suda u Rijeci

Iznos dospjele tražbine 390.945,91 (kn)Glavnica 263.450,00 (kn)Kamate 127.495,91 (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda i rješenje Trgovačkog suda u Rijeci broj P-2239/2011 od 31. siječnja 2013. , Obračun zatezne kamate, Izvadak iz sudskog registra (pripajanje društva Ivan-Commerce d.o.o. Gospić dužniku) ,
Prijedlog vjerovnika za nastavak postupka od 27. veljače 2017.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA/NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave _____

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM/NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Karlovac, 14. travnja 2017.

Potpis vjerovnika

ZAMJENICA

ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE

[Signature]
Zeljka Matić Zaborski

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO SUDSTVO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

Datum: 29-03-2013	
Op. jed.	Op.
9	12

Posl. br. 10-P-2239/2011-36

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Nadi Maraš kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA ZAGREB zastupanog po ŽDO Karlovac protiv tuženika IVAN-COMMERCE d.o.o. GOSPIĆ, PUT HRVATSKE GARDE 5a zastupanog po Elvisu Severu Korenu odvjetniku iz Zagreba radi 5.497.980,00 kn nakon zaključene glavne rasprave dana 16. siječnja 2013. godine u prisustvu Željke Matić Zaborski zamjenice ŽDO kao pun. tužitelja i Elvisa Severa Korena kao pun. tuženika dana 31. siječnja 2013. godine

p r e s u d i o j e

Tuženik je dužan platiti tužitelju iznos od 5.497.980,00 kn sa zateznom kamatom po stopi od 15% godišnje od 1.12.2007. god. do 31.12.2007. god., a od 1.01.2008. god. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za osam postotnih poena u roku od 8 dana.

r i j e š i o j e

I. Odbija se prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda za suđenje u ovoj pravnoj stvari.

II. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 263.450,00 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi tvrdi da je odredbom čl. 3 st. 1 Zakona o rudarstvu (NN 75/09) propisano da je rudno blago dobro od interesa za RH, da ima njezinu osobitu zaštitu i da se iskorištava pod uvjetima i na način propisan tim Zakonom dok je prema odredbi st. 2 istog čl. rudno blago u vlasništvu RH, a isto da je bilo propisano i odredbom čl. 1 ranijeg važećeg Zakona o rudarstvu (NN 190/03). Tužitelj tvrdi da je tuženik bio jedan od podizvođača tvrtke Viadukt d.d. kod izgradnje dionice državne ceste D-502 Zadar 2-Gaženica investitora Hrvatske ceste d.o.o. te da je u svoje ime i za svoj račun dobio, ugradio i naplatio nasipni materijal koji sadrži mineralnu sirovinu sa više deponija i građevinskih iskopa u vremenskom razdoblju od 07. mj. 2005. do 11. mj. 2007. god. Tužitelj tvrdi da je tuženik vršio dobavu i ugradnju tog materijala i sa nelegalnih mjesta dobave i to sa deponija Luke Gaženica ukupno 137939 m³, sa građevinskih iskopa TC Konzum i TC Interspar na području grada Zadra 21100 m³ te sa deponija Hrvatskih autocesta d.o.o. 97543 m³ ili ukupno 256573 m³. Tužitelj tvrdi da je pravo na gospodarsko raspolaganje s nasipnim materijalom koji sadrži mineralnu sirovinu, a koju je tuženik dobio, ugradio i naplatio sa navedenih deponija i građevinskih iskopa tuženik mogao ostvariti jedino otkupom iste od njezina vlasnika - Republike Hrvatske. Tužitelj tvrdi da se mineralna sirovina koja se dobiva pri gradnji građevine temeljem građevinske dozvole, a koja nije ugrađena u samu građevinu treba dati na raspolaganje Središnjem državnom uredu za upravljanje državnom imovinom, a daljnje korištenje je moguće tek ako se otkupi od vlasnika - Republike Hrvatske putem tog Ureda što da tuženik nije učinio. Tužitelj tvrdi da je prosječna prodajna cijena tehničko-građevnog kamena 30,00 kn/m³ koja da je određena dopisom Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva od 30.04.2004. god. Tužitelj tvrdi da je, sukladno tome, tuženik dobavom, ugradnjom i naplatom tehničko-građevnog kamena u količini 256573 m³ u rasutom stanju što po koeficijentu 1,4 preračuna u sraslo stanje daje količinu od 183266 m³ tuženik ostvario protupravnu imovinsku korist u iznosu od 5.497.980,00 kn. Tužitelj stoga predlaže da sud obveže tuženika na isplatu iznosa od 5.497.980,00 kn spp te troška spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu prigovorio stvarnoj nadležnosti Trgovačkog suda u Rijeci te Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu za zastupanje tužitelja u ovoj pravnoj stvari. Tuženik je ustvrdio da Republika Hrvatska nije pravna

osoba koja se bavi ekonomskom eksploatacijom mineralne sirovine već da daje koncesiju drugim pravnim osobama za tu eksploataciju te da, ako RH trpi kakvu štetu odnosno ako je tuženik ostvario kakvu korist, onda se može govoriti o koristi odnosno šteti u smislu visine vrijednosti koncesijske naknade koja bi tužitelju možda pripadala da je htjela koncesiju kome dodijeliti i to samo u slučaju kada bi tužitelj dokazao da je mogao nekome dati koncesiju. Tuženik je ustvrdio da je u ovom slučaju Ured državne uprave u Zadarskoj županiji 12.12.2005. god. dao HAC-u pravo raspolaganja deponiranim građevinskim kamenom koji je bio višak uslijed izgradnje dionice autoceste Zadar 2-Benkovac, a za potrebe izgradnje brze ceste čvor Zadar 2-Gaženica. Tuženik tvrdi da je taj materijal sporazumom između HAC-a d.o.o., HC d.o.o. i Viadukta d.d. od 30.12.2005. god. za potrebe izgradnje ceste ustupljen izvođaču radova Viadukt d.d. uz uvjet da po završetku radova sanira postojeće deponije te mineralne sirovine dok da je Ugovorom sa tuženikom Viadukt d.d. svom podizvođaču naložio da taj materijal koristi te da je tuženik od ovlaštenih nadzornih tijela gradnje naveden da koristi tu mineralnu sirovinu. Tuženik je ustvrdio da je ovlašteno i u skladu s valjanim ugovorima sa devet lokaliteta imao pravo uzeti materijal i ugraditi ga, a ako je sa kojih drugih lokaliteta preuzeo materijal da to zasigurno nije u količini koju tužitelj navodi u tužbi. Tuženik je ustvrdio da tužitelj potražuje neosnovano visoku naknadu pozivajući se na prodajnu cijenu tehničkog kamena u visini od 30,00 kn/m³. Tuženik je ustvrdio i da je imao nužne i korisne troškove prilikom ugradnje mineralne sirovine koji se odnose na angažman radne snage, prijevoza i ugradnje materijala, a koje mu prema odredbi čl. 1016 ZOO moraju biti priznati jer je bio u dobroj vjeri prilikom eksploatacije te sirovine. Tuženik je istakao i prigovor zastare.

Tužitelj je u podnesku od 26.09.2011. god. ustvrdio kako je neosnovan prigovor stvarne nenadležnosti koji je iznio tuženik jer je, sukladno odredbi čl. 34b st. 1 tč. 1 ZPP-a, za suđenje u ovom sporu stvarno i opće mjesno nadležan Trgovački sud u Rijeci dok je Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu stvarno i mjesno nadležno za podnošenje zahtjeva za mirno rješenje spora. Tužitelj je ustvrdio da je inspekcijskim nadzorom izvršenim dana 9., 16. i 30.03.2010. god. nesporno utvrđeno da je tuženik za poslove izgradnje svoje ugovorene dionice ceste koristio mineralnu sirovinu tehničko-građevnog kamena u količini od 256573 m³ u rasutom stanju koja nije bila njegovo vlasništvo niti je istu nabavio od ovlaštenog koncesionara. Tužitelj je ustvrdio da je podatke o navedenoj

količini u inspekcijskom nadzoru dala na uvid odgovorna osoba tuženika direktor Mario Brkljačić te da isti nije imao primjedbe na zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru. Tužitelj je ustvrdio da tuženik nije imao apsolutno nikakve troškove nabave mineralne sirovine jer da je nelegalno gospodarski koristio mineralnu sirovinu koja je bila ranije iskopana i deponirana.

Tuženik je u podnesku od 7.11.2011. god. ustvrdio da je mineralnu sirovinu uzeo po nalogu i dopuštenju odgovornih osoba i to Domagoja Broza koji je bio nadzorni inženjer investitora Hrvatske ceste d.o.o. - pravne osobe u 100%-tnom vlasništvu tužitelja. Tuženik je ustvrdio da je upravo od Hrvatskih cesta bio potican koristiti mineralnu sirovinu sa cijele trase izgradnje jer da je rečeno prije uvođenja u posao još tijekom rujna i listopada 2005. god. da se eksploatira sve deponije u krugu od 30 km od trase gradnje. Tuženik je ustvrdi da su sve deponije identične ostalim deponijama iz Sporazuma od 30.12.2005. god., a niti jedan sudionik gradnje ili toga Sporazuma da nije tuženiku identificirao deponije na trasi sa kojih se ne smije eksploatirati sirovinu niti da je tuženik znao da takvi deponiji postoje.

Sud je rješenjem sa ročišta od 8.11.2011. god. odbio prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda za suđenje u ovoj pravnoj stvari te odlučio da će se postupak odmah nastaviti.

Tužitelj je u podnesku od 25.11.2011. god. ustvrdio da u Ugovoru od 14.09.2005. god. i Dopunskom ugovoru od 18.01.2006. god. koji je tuženik sklopio s trgovačkim društvom Viadukt d.d. Zagreb te Sporazumu od 30.12.2005. god. nije navedeno bilo kakvo ustupanje materijala sa deponija Zadar 2-Zemunik i sa deponija Zagrad-Nadin, a sa kojih je tuženik u razdoblju od 07. mj. 2005. do 10. mj. 2007. god. otuđio 97534 m³ mineralne sirovine u vlasništvu RH i naplatio od naručitelja radova. Tužitelj je ustvrdio da tim Sporazumom nije navedeno bilo kakvo ustupanje materijala sa deponija Luka Gaženica niti sa građevinskih iskopa TC Konzum i TC Interspar na području grada Zadra, a sa kojih iskopa je tuženik otuđio 159039 m³ mineralne sirovine u vlasništvu RH i naplatio je od naručitelja radova. Tužitelj je ustvrdio da su neosnovani navodi tuženika da su deponiji sa kojih je uzeo mineralnu sirovinu zaostali iz prethodnih radova na autocesti Zagreb-Split jer da su se deponij Luka Gaženica i građevinski iskopi trgovačkih centara Konzum i Interspar nalazili na području grada Zadra i nemaju nikakve veze sa izgradnjom te autoceste.

Tuženik je u podnesku od 21.12.2011. god. ustvrdio da se na odnos između tužitelja i tuženika treba primijeniti Zakon o rudarstvu koji je vrijedio u vrijeme nastanka tog odnosa (NN 190/03 i 100/04). Tuženik je ustvrdio da je odredbom čl. 31 st. 4 tog Zakona eksploatacija mineralne sirovine prepuštena u nadležnost ureda državne uprave u jedinici područne samouprave nadležne za poslove rudarstva pa da je Služba za gospodarstvo Ureda državne uprave u Zadarskoj županiji davanjem Suglasnosti od 12.12.2005. god. ovlastila graditelje brze ceste Zadar 2-Gaženica da sav deponirani građevinski kamen koriste za izgradnju ceste uz uvjet da izvrše saniranje prostora što da je tuženik i učinio.

Tužitelj je u podnesku od 20.09.2012. god. ustvrdio da se, sukladno odredbi čl. 186a ZPP-a, prije podnošenja tužbe obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora koji zahtjev da je tuženik primio dana 20.05.2010. god. te da je podneskom od 30.07.2010. god. predložio zakazivanje sastanka jer da je spreman pristupiti pregovorima i sklopiti nagodbu. Tužitelj je ustvrdio da je sastanak održan 14.10.2010. god., a podneskom zaprimljenim 25.10.2010. god. da je tuženik dao protuprijedlog za sklapanje nagodbe o kojem je odlučeno dana 29.03.2011. god. s tim što je pun. tuženika tu odluku primio dana 31.03.2011. god. Tužitelj je ustvrdio da je tužbu preporučenom pošiljkom uputio nadležnom sudu dana 30.03.2011. god. pa da znači da zastara nije tekla od 20.05.2010. god. do donošenja odluke o zahtjevu za mirno rješenje spora i podnošenja tužbe. Tužitelj je ustvrdio da je tuženik protupravnu eksploataciju mineralne sirovine vršio u razdoblju od 07. mj. 2005. god. do 11. mj. 2007. god., a zahtjev za mirno rješenje spora da je primio dana 20.05.2010. god. tako da nije nastupila zastara.

Zastupnica tužitelja je na ročištu dana 16.01.2013. god. ustrajala u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva, a pun. tuženika kod iznesenih prigovora.

Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu te saslušanjem kao svjedoka Miljenka Maleziije i zastupnika po zakonu tuženika Maria Brkljačića.

Tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u cijelosti.

Naime, tužitelj u ovom postupku potražuje od tuženika isplatu iznosa od 5.497.980,00 kn spp koji iznos da je tuženik stekao bez osnove na način da je temeljem Ugovora s tvrtkom Viadukt d.d. Zagreb vršio dobavu i ugradnju nasipnog materijala koji sadrži mineralnu sirovinu (i) sa nelegalnih mjesta dobave (deponij Luke Gaženica, građevinski iskopi TC Konzum i TC Interspar u Zadru te deponij Hrvatskih autocesta d.o.o. Zadar 2 kod Zemunika i Zagrad kod Nadina) u količini od 256573 m³ u rasutom stanju. Tužitelj pri tome tvrdi da je rudno blago dobro od interesa za RH, da ima njezinu osobitu zaštitu i da se iskorištava pod uvjetima i na način propisan Zakonom o rudarstvu te da je u vlasništvu RH. Nadale, tužitelj tvrdi da je prosječna cijena tehničko-građevnog kamena 30,00 kn/m³, a da količina od 256573 m³ u rasutom stanju preračunata po koeficijentu 1,4 u sraslo stanje daje količinu od 183266 m³ odnosno protupravnu korist u utuženom iznosu. Konačno, tužitelj tvrdi da nije nastupila zastara za utuženo potraživanje jer da u razdoblju od 20.05.2010. god. kada je tuženik primio zahtjev za mirno rješenje spora pa do 31.03.2011. god. kada je primio odluku o tome nije tekla zastara sukladno odredbi čl. 238 ZOO i 186a st. 3 i 5 ZPP-a.

Tuženik je istakao prigovor stvarne nenadležnosti ovoga suda za suđenje u ovoj pravnoj stvari. Tuženik je prigovorio da je bio podizvođač trgovačkog društva Viadukt d.d. Zagreb na izgradnji brze ceste čvor Zadar 2-Gaženica te da je temeljem Ugovora s tim trgovačkim društvom trebao koristiti materijal koji je ostao kao višak kod izgradnje dionice autoceste Zadar 2-Benkovac. Tuženik je prigovorio da je količina materijala izuzeta sa lokaliteta TC Konzum i TC Interspar bila u znatno manjoj količini od navedene u tužbi, a prigovorio je i visini utužene naknade. Nadalje, tuženik je prigovorio da je imao nužne i korisne troškove koji se odnose na angažman radne snage, prijevoza i ugradnje materijala koji mu se moraju priznati jer je bio u dobroj vjeri prilikom eksploatacije sirovine. Konačno, tuženik je istakao prigovor zastare.

Prvenstveno se ističe da je sud sa ročišta od 8.11.2011. god. odbio prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda za suđenje u ovoj pravnoj stvari. Ovo zbog toga što je ovaj sud stvarno nadležan sukladno odredbi čl. 34b st. 1 tč. 1 ZPP-a jer se radi o sporu između dvije pravne osobe. Mjesna nadležnost, pak, temelji se na odredbi čl. 4 Zakona o područjima i sjedištima sudova (NN 144/10).

Odredbom čl. 1 st. 1 Zakona o rudarstvu (NN 190/03-pročišćeni tekst) propisano je da je rudno blago dobro od interesa za RH, da ima njezinu osobitu zaštitu i da se iskorištava pod uvjetima i na način koji su propisani tim Zakonom.

Odredbom st. 2 istog čl. propisano je da je rudno blago u vlasništvu RH.

Odredbom čl. 10 st. 1 Zakona propisano je da pravo na istraživanje ili eksploataciju mineralnih sirovina na određenom području trgovačko društvo i obrtnik ostvaruju na osnovi odobrenja ili rudarske koncesije tijela državne uprave nadležnog za poslove rudarstva.

Odredbom čl. 30 st. 3 Zakona propisano je da se koncesijom za eksploataciju mineralne sirovine stječe pravo izvođenja rudarskih radova u cilju gospodarskog korištenja mineralnih sirovina.

Nije sporno da je tuženik kao izvoditelj s trgovačkim društvom Viadukt d.d. Zagreb kao naručiteljem imao sklopljen Ugovor od 14.09.2005. god. za izvedbu dijela radova na izgradnji državne ceste D-502 od Luke Gaženica do Autoceste Zagreb-Split čvor Zadar 2 (list 18 do 22 spisa).

Nije sporno da su tuženik i trgovačko društvo Viadukt d.d. Zagreb sklopili i I. Dopunski ugovor dana 18.01.2006. god. prema kojem je to trgovačko društvo „ustupilo tuženiku da bez ikakvih ograničenja koristi materijal s deponija naznačenih u Sporazumu od 30.12.2005. god. uz uvjet da po završetku korištenja sanira deponije u skladu s uvjetima dobivenim od HŠ d.o.o. Podružnica Uprave šuma Split bez ikakvih financijskih potraživanja za realizaciju potrebnih radova“ (list 25 do 27 spisa).

Uvidom u Sporazum od 30.12.2005. god. (list 28 do 29 spisa) utvrđeno je da su ga zaključile Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb, Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb i Viadukt d.d. Zagreb.

Prema odredbi čl. 1 tog Sporazuma predmet Sporazuma je utvrđivanje međusobnih prava i obveza za ustupanje materijala sa građevinskih deponija uz autocestu Zagreb-Split, dionice Zadar 2-Benkovac te njihova sanacija sve u svrhu izgradnje

brze ceste čvor Zadar 2-Gaženica i to sa deponija „Biljane Donje“, „Krš Nadin“, „Čauševica“ i „Pena“ (Raštevčić), „Gornji Krš-Pristeg“, „Inića Draga“ i „Krš Šopot“ (Šopot), „Ceranje-Guštar“ i „Ćosina Draga“.

Iz Zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru poslovanja tuženika od 9.03.2010. god. i 16.03.2010. god. (list 5 do 10 spisa) proizlazi da je tuženik, osim sa deponija HAC-a navedenih u Sporazumu od 30.12.2005. god., koristio kameni nasipni materijal i sa deponija Zagrad kod Nadina i Zadar 2-Zemunik.

Ovo je u svom iskazu na ročištu održanom dana 16.05.2012. god. potvrdio i svjedok Miljenko Malezija koji je obavio inspekcijski nadzor poslovanja tuženika u 03. mj. 2010. god., a također i zastupnik po zakonu tuženika Mario Brkljačić koji je saslušan na istom ročištu.

Iz navedenog slijedi da je tuženik, osim materijala koji je koristio temeljem I. Dopunskog ugovora sa trgovačkim društvom Viadukt d.d. Zagreb odnosno Sporazuma od 30.12.2005. god., za izvođenje radova na brzoj cesti koristio i materijal sa deponija HAC-a koji nisu bili obuhvaćeni tim Sporazumom.

Vlasnik tog materijala bio je, sukladno ranije citiranim odredbama Zakona o rudarstvu, tužitelj i tuženik ga je mogao koristiti samo na način da ga od tužitelja otkupi što tuženik nije učinio.

Pri tome, eventualno dopuštenje za korištenje tog materijala dano tuženiku od strane radnika trgovačkog društva Viadukt d.d. Zagreb i/ili nadzornog inženjera nije od značaja jer oni za takvo postupanje nisu imali mandat tužitelja.

Nadalje, iz prije citiranih Zapisnika o obavljenju inspekcijskog nadzora poslovanja tuženika slijedi da je tuženik za izvođenje radova na brzoj cesti koristio i nasipni materijal sa građevinskih iskopa TC Konzum i TC Interspar u Zadru te deponija Luke Gaženica.

Ovo također slijedi i iz iskaza svjedoka Miljenka Malezije te zastupnika po zakonu tuženika Maria Brkljačića. Vezano za materijal sa iskopa trgovačkih centara Konzum i Interspar zastupnik po zakonu tuženika je iskazao da ga je tuženik uzeo bez naknade i to u dogovoru s izvođačima radova na tim trgovačkim centrima s kojima je dogovoreno da im se ne naplati odvoz tog materijala.

Vlasnik tog materijala također je bio tužitelj pa je i njega tuženik mogao koristiti samo na način da ga od tužitelja otkupi što nesporno nije učinio.

Što se tiče količine kamenog materijala sa tih deponija te deponija HAC-a Zagrad kod Nadina i Zadar 2 kod Zemunika, iste je specificirao sam tuženik u ispravi priloženoj u spis na listu 14.

Tuženik je u ovom postupku osporio navedene količine.

Međutim, osim što je ispravu na listu 14 spisa osobno potpisao zastupnik po zakonu tuženika te ju ovjerio pečatom tuženika, isti je na ročištu dana 16.05.2012. god. iskazao da je točno da je potpisao i ovjerio taj pregled te da su podaci „izvučeni“ iz prijevoznica i drugih internih dokumenata sa gradilišta s tim što je iz tih prijevoznica vidljivo na koju udaljenost se vršio prijevoz materijala pa je moguće utvrditi i o kojim se deponijama radi.

Sukladno svemu prije navedenom, ovaj sud nalazi utvrđenim da je tuženik za izvođenje radova na brzoj cesti D-502 upotrijebio i ukupno 256573 m³ nasipnog materijala koji sadrži mineralnu sirovinu sa deponija HAC-a koji nisu bili obuhvaćeni Sporazumom od 30.12.2005. god. te sa iskopa TC Konzum i TC Interspar u Zadru i deponija Luke Gaženica u Zadru.

Radi se o količini u rasutom stanju, a ona po koeficijentu 1,4 preračuna u sraslo stanje daje količinu od 183266 m³.

Što se tiče cijene, tužitelj je u spis dostavio dopis Uprave za energetiku i rudarstvo od 30.08.2004. god. prema kojem dopisu je prosječna prodajna cijena tehničko građevnog kamena koji se eksploatira u RH 30,00 kn/m³ (list 290 do 296 spisa).

Ovu cijenu prihvaća i ovaj sud jer se radi o prosječnoj cijeni izračunatoj temeljem podataka iz elaborata o rezervama mineralnih sirovina (za ležišta unutar odobrenih istražnih prostora ili eksploatacijskih polja) koji su rudarski gospodarski subjekti dostavili Ministarstvu gospodarstva, rada i poduzetništva.

Odredbom čl. 210 ZOO (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) propisano je da kada dio imovine jedne osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u pravnom poslu ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti tu imovinu s tim što ako vraćanje imovine nije moguće je dužan nadoknaditi vrijednost ostvarene koristi. Pod prijelazom imovine podrazumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom, a obveza vraćanja imovine odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kada se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili je kasnije otpala.

Sadržajno istovjetna je i odredba čl. 1111 ZOO (NN 35/05 i 41/08).

Tuženik se u postupku pozivao na to da je imao nužne i korisne troškove koje da mu tužitelj treba naknaditi u smislu odredbe čl. 215 ZOO (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01) odnosno čl. 1116 ZOO (NN 35/05 i 41/08).

Kao nužne i korisne troškove tuženik navodi troškove koji se odnose na angažman radne snage, prijevoza i ugradnje materijala.

Po ocjeni ovog suda, u konkretnom slučaju, tuženik nije imao nikakve nužne ni korisne troškove koje bi mu tužitelj trebao naknaditi.

Naime, sve troškove koje tuženik navodi imao bi i u slučaju da je taj materijal kupio od tužitelja ili od treće osobe, a radi se o troškovima koji se ukalkuliraju u cijenu izvođenja radova ili se od naručitelja posebno naplaćuju.

Vezano za to ukazuje se na Odluku Središnjeg državnog ureda za upravljanje državnom imovinom od 29.07.2010. god. (list 284 do 285 spisa) prema kojoj Odluci je Republika Hrvatska kao vlasnik prodala, a trgovačko društvo MGG d.o.o. Gospić kupilo 3000 m³ tamponskog materijala sa područja eksploatacijskog polja Debeljača na deponiji formiranoj za vrijeme izgradnje autoceste A1 i to po cijeni od 30,00 kn/m³. Radi se, dakle, upravo o cijeni po kojoj nadoknadu traži i tužitelj od tuženika u ovom postupku. Dodaje se i da je u Zahtjevu koje je trgovačko društvo MGG d.o.o. Gospić podnijelo za otkup tog materijala navedeno kako je i sam tuženik zainteresiran za otkup tog materijala kao jedan od kooperanata koji izvodi zemljane radove na tom dijelu trase.

Konačno, nije osnovan niti prigovor zastare koji je iznio tuženik u odgovoru na tužbu.

Naime, tužitelj je prije pokretanja ovog postupka dana 19.05.2010. god. tuženiku uputio prijedlog za mirno rješenje spora koji je tuženik zaprimio dana 20.05.2010. god. Protuprijedlog tuženika za sklapanje nagodbe tužitelj je konačno odbio dana 29.03.2011. god., a pun. tuženika je taj dopis zaprimio dana 31.03.2011. god.

Sukladno odredbi čl. 186a st. 3 ZPP-a podnošenjem zahtjeva iz st. 1 (za mirno rješenje spora) zastarijevanje zastaje.

U konkretnom slučaju, zastara je bila prekinuta u razdoblju od 19.05.2010. god. do 29.03.2012. god., a tužitelj je već 30.03.2011. god. (list 1 spisa) podnio tužbu u ovoj pravnoj stvari.

Budući se na stjecanje bez osnova primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina, a tuženik je sporni materijal eksploatirao u razdoblju od 07. mj. 2005. do 11. mj. 2007. god. slijedi da nije došlo do zastare tužiteljevog potraživanja.

Sud je rješenjem sa ročišta od 16.01.2013. god. odbio prijedloge tuženika za izvođenje dokaza saslušanjem kao svjedoka Domagoja Broza, Damira Balte, Duška Ljuštine, Joška Šupe te za izvođenje dokaza kombiniranim vještačenjem po vještaku građevinske, rudarske i knjigovodstvene struke jer je to, s obzirom na sve ranije obrazloženo, ocijenio suvišnim.

Zaključno, temeljem izvedenih dokaza i citiranih zakonskih odredbi, tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje se osnovanim pa ga je valjalo prihvatiti i odlučiti kao izreci presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 i 155 ZPP-a. Tužitelju su priznati troškovi na ime nagrade i naknade punomoćniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u iznosu od 263.450,00 kn i to za sastav tužbe i podneska od 26.09.2011. god. po 52.490,00 kn, od 25.11.2011. god. i 20.09.2012. god. po 500,00 kn, za

zastupanje na ročištu dana 8.11.2011. god. i 9.02.2012. god.
po 26.245,00 kn, dana 16.05.2012. god. i 16.01.2013. god. po
52.490,00 kn.

Rijeka, 30. siječnja 2013. godine

Sudac
Nada Maras
Sudac: NADA MARAS
ZA TOČNOST ODPRAVILA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja-presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka istog. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Obračun:	Dužnik:	BRKLJAČIĆ NEKRETNINE D.O.O.
OBRAČUN KAMATA	Adresa:	ZAGREBAČKA 26
Obračun sastavljen:	Mjesto:	GOSPIĆ
14.04.2017	OIB:	85683356342

Opis	Od datuma	Do datuma	Glavnica
GLAVNICA	31.01.2013	30.03.2017	263.450,00

Od datuma	Do datuma	Dana	Stopa %	Oznaka	Tip	Glavnica	Kamata	Dug
31.01.2013								263.450,00
31.01.2013	29.06.2013	150	15,00	G	J	263.450,00	16.240,07	279.690,07
30.06.2013	31.12.2013	185	12,40	G	J	263.450,00	16.557,65	296.247,72
01.01.2014	30.06.2014	181	12,35	G	J	263.450,00	16.134,33	312.382,05
01.07.2014	31.12.2014	184	12,29	G	J	263.450,00	16.322,06	328.704,11
01.01.2015	30.06.2015	181	12,14	G	J	263.450,00	15.859,98	344.564,09
01.07.2015	31.07.2015	31	12,13	G	J	263.450,00	2.714,11	347.278,20
01.08.2015	31.12.2015	153	10,14	G	J	263.450,00	11.197,85	358.476,05
01.01.2016	30.06.2016	182	10,05	G	J	263.450,00	13.166,02	371.642,07
01.07.2016	31.12.2016	184	9,88	G	J	263.450,00	13.085,55	384.727,62
01.01.2017	30.03.2017	89	9,68	G	J	263.450,00	6.218,29	390.945,91

GLAVNICA:	263.450,00
KAMATA:	127.495,91
UKUPNO:	390.945,91

REKAPITULACIJA

LISTA UPLATA	
Datum	Iznos
Ukupna uplata:	0,00

REKAPITULACIJA OBRACUNA	
GLAVNICA:	263.450,00
KAMATA:	127.495,91
UPLATA:	0,00
UKUPAN DUG:	390.945,91

REKAPITULACIJA DUGA	
DUG GLAVNICA:	263.450,00
DUG KAMATA:	127.495,91
UKUPAN DUG:	390.945,91

Obračun sastavio:

Opalički

Nadležni sud

Trgovački sud u Rijeci

MBS

040354547

OIB

85683356342

Status

Otvoren predstečaj

Tvrtka

BRKLJAČIĆ NEKRETNINE društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu, ugostiteljstvo i prijevoz robe
BRKLJAČIĆ NEKRETNINE d. o. o.

Sjedište/adresa

Gospić (Grad Gospić)
Zagrebačka 26

Temeljni kapital

20.000,00 kuna

Pravni oblik

društvo s ograničenom odgovornošću

Predmet poslovanja

- * kupnja i prodaja robe
- * poslovanje nekretninama
- * poslovi upravljanja nekretninom i održavanje nekretnina
- * posredovanje u prometu nekretnina
- * projektiranje i građenje građevina te stručni nadzor građenja
- * energetsko certificiranje, energetski pregled zgrade i redoviti pregled sustava grijanja i sustava hlađenja ili klimatizacije u zgradi
- * iznajmljivanje vozila
- * djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu
- * prijevoz tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu
- * prijevoz za vlastite potrebe
- * prekrcaj tereta
- * obavljanje trgovačkog posredovanja na domaćem i inozemnom tržištu
- * zastupanje inozemnih tvrtki
- * iznajmljivanje strojeva i opreme, bez rukovatelja, za osobnu uporabu i kućanstvo
- * djelatnost otpremništva
- * skladištenje robe
- * savjetovanje u vezi s poslovanjem i upravljanjem
- * računovodstveni poslovi
- * upravljačke djelatnosti holding - društava
- * pripremanje hrane i pružanje usluga prehrane
- * pripremanje i usluživanje pića i napitaka
- * pružanje usluga smještaja
- * pripremanje hrane za potrošnju na drugom mjestu sa ili bez usluživanja (u prijevoznom sredstvu, na priredbama i sl.) i opskrba tom hranom (catering)
- * turističke usluge u nautičkom turizmu
- * turističke usluge u ostalim oblicima turističke ponude

- * ostale turističke usluge
- * turističke usluge koje uključuju športsko - rekreativne ili pustolovne aktivnosti
- * športska rekreacija
- * upravljanje i održavanje športskom građevinom
- * čišćenje svih vrsta objekata
- * računalne i srodne djelatnosti
- * usluge informacijskog društva
- * djelatnost iznajmljivanja plovila

Osnivači/članovi društva

Ivanka Brkljačić, OIB: 87877714685 ([Prikaži vezane subjekte](#))
Gospić, Put hrvatske garde 5
- jedini osnivač d.o.o.

Osobe ovlaštene za zastupanje

Ivanka Brkljačić, OIB: 87877714685 ([Prikaži vezane subjekte](#))
Gospić, Put hrvatske garde 5
- direktor
- zastupa pojedinačno i samostalno temeljem Odluke od 11. prosinca 2015.

Pravni odnosi

Osnivački akt:

Izjava o osnivanju sastavljena je 11. prosinca 2015.

Statusne promjene: subjektu upisa pripojen drugi

Društvu je pripojeno društvo IVAN - COMMERCE d. o. o. za trgovinu, ugostiteljstvo, prijevoz robe i putnička agencija, Gospić, Put hrvatske garde 5/A, upisanom u reg. ulošku s matičnim brojem subjekta (MBS) 020012909, OIB 42305226072 Trgovačkog suda u Rijeci, temeljem Odluke Skupštine pripojenog društva od 26. veljače 2016., Odluke Skupštine društva preuzimatelja od 26. veljače 2016. i Ugovora o pripajanju od 15. siječnja 2016. Odluka o pripajanju nisu pobijane.

Društvu je pripojeno društvo M. D. S. USLUGE društvo s ograničenom odgovornošću za usluge, Gospić, Put hrvatske garde 5/A, upisano u reg. ulošku s matičnim brojem subjekta (MBS) 040227348, OIB 72523721700, temeljem odluke Skupštine pripojenog Društva od 31. svibnja 2016., odluke Skupštine društva preuzimatelja od 31. svibnja 2016. i Ugovora o pripajanju od 30. svibnja 2016. Odluka o pripajanju nije pobijana.

Odluke suda: otvaranje predstečajnog postupka

Trgovački sud u Rijeci rješenjem broj St-1248/2016 od 30.03.2017. otvorio je predstečajni postupak nad subjektom BRKLJAČIĆ NEKRETNINE društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu, ugostiteljstvo i prijevoz robe, Gospić, Zagrebačka 26, MBS: 040354547, OIB: 85683356342 i za povjerenika imenovao Ombretta Belić-Ilijašić, Hrvatska, Rabac, Jadranska 2, OIB: 00873493442.

Financijska izvješća

Datum predaje Godina Obračunsko razdoblje Vrsta izvještaja
30.03.2016 2015 01.01.2015 - 31.12.2015 Izjava o neaktivnosti

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

Broj: P-DO-3/2011
Karlovac, 27. veljača 2017.
SUŠ/SUŠ

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

51000 RIJEKA
Zadarska 1 i 3

Na broj: 10 P-2239/2011

TUŽITELJ: REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu

TUŽENIK: IVAN –COMMERCE d.o.o. Gospić OIB: 42305226072, Put hrvatske garde 5a
radi: 5.497.980,00 kn

P O D N E S A K

I. Tužiteljica je zaprimila rješenje naslovnog suda kojim je odlučeno da se postupak u gornjoj pravnoj stvari prekida, jer je tuženik prestao postojati.

II. Uvidom u sudski registar utvrđeno je da je tuženik pripojen trgovačkom društvu BRKLJAČIĆ NEKRETNINE d.o.o. Gospić, Zagrebačka 25, OIB: 85683356342.

Dokaz: Rješenje naslovnog suda broj, Tt-16/1219-6 od 21. ožujka 2016.

III. U svezi navedenog pravni slijednik tuženika je trgovačko društvo Brkljačić nekretnine d.o.o. Gospić, stoga tužiteljica sada pravilno naznačuje tuženika kao BRKLJAČIĆ NEKRETNINE d.o.o. Gospić, Zagrebačka 25, OIB: 8568335634.

IV. Tužiteljica predlaže da naslovni sud, sukladno članku 215. stavak 1. ZPP-a, nastavi postupak pozivom tuženika BRKLJAČIĆ NEKRETNINE d.o.o. Gospić, Zagrebačka 25, OIB: 85683356342, da preuzme postupak.

ZAMJENICA
ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE

Sonja Uroić Štefanko

